

DZIENNIK

ZARZĄDU

M. ŁODZI

Redakcja i Administracja
Pl. Wolności 14, parter, tel. 128-09.
Administ. czynna od g. 9—12 w p.
Redakcja od godz. 2—3 po poł.

Ceny ogłoszeń: Zwyczajne: 1 kolumna — zł. 100.—; 1/2 kolumny — zł. 50.—; 1/4 kol. — zł. 25; 1/8 kol. — zł. 15. Drobne po 10 gr. za 1 wyraz najmniejsze ogłoszenie zł. 1.—

Pranumerata: Miesięcznie zł. 1.—

Gena egzemplarza zł. 0.30

Nr. 1 (636)

Łódź, dnia 5 stycznia 1931 r.

Rok XIII

Treść numeru: O powszechność i równość prawa wyborczego do samorządu. — Kronika Miejska. — Okólnik w sprawie wyborów do Komisji Emerytalnych dla pracowników miejskich. — Ogłoszenia.

O powszechność i równość prawa wyborczego do samorządów.

W Nr. 51 „Samorządu” dr. Maurycy Zdzisław Jaroszyński, b. wice-minister spraw wewnętrznych ogłasza artykuł p. t. „Właściwe podstawy ordynacji wyborczej do reprezentacji komunalnych”, w którym między innymi autor, stając w obronie powszechności i równości prawa wyborczego do reprezentacji komunalnych przytacza następujące argumenty:

Powiedziano słusznie, że prawo wyborcze nie jest osobistym, indywidualnym prawem obywatela, lecz funkcją społeczną. Wykonując ją, a przez to współdziałając w tworzeniu organu komunalnego, obywatel działa właściwie nie w swoim imieniu, lecz w imieniu zbiorowości. Dalszy stąd wniosek wykonywać ją powinien ten, czyli prawo wyborcze winno służyć temu, kto daje największą gwarancję, że wykona je najlepiej z punktu widzenia interesu ogólnego.

Tak postawiona sprawa prowadzi nas do często stawianego pytania, czy powszechność i równość komunalnego prawa wyborczego jest uzasadniona, czy też raczej należałoby ją ograniczyć takimi czy innymi cenzusami, aby ci, którzy wybierać będą, dawali istotnie największą gwarancję wykonania owej funkcji społecznej w sposób jak najlepszy.

Odpowiadając na to pytanie, mieć musimy wciąż na oku bliższe i dalsze, bezpośrednie, cele samorządu. Bliższym celem samorządu jest zaś realizacja pewnej sumy zadań administracji publicznej; dalszym — wciągnięcie szerokich mas obywateli w czynne życie publiczne, nadanie im rzeczywistego wpływu na tok blisko ich interesujących spraw, poddanie ich tą drogą wpływom wychowania państwowego.

Ta druga grupa celów samorządu, jeśli się tak wyrazić można — celów pośrednich, przemawiałaby już sama przez się za zastosowaniem zasady powszechności w wyborach komunalnych. Skoro bowiem nie jest rzeczą możliwą — poza nielicznymi wyjątkami, dotyczącymi najmniejszych jednostek komunalnych (jak np. małe gromady wiejskie) i najmniej skomplikowanych zadań komunalnych — decydowanie o sprawach komunalnych bezpośrednio przez ogół obywateli na zgromadzeniu i skoro, pomimo licznych stron ujemnych, oprzeć się musimy w organizacji komunalnej na systemie reprezentacyjnym, bo lepszego nie znamy. — przeto akt wyborczy jest dla przeciętnego obywatela niemal jedyną okazją aktywności w życiu komunalnym, wobec czego, chcąc oddziaływać na masę, winniśmy masie tę okazję udostępnić. Byłoby to jednak postawienie sprawy zbyt jednostronne: gdyby zasada powszechności dać miała w rezultacie organa, niezdolne do należytego wypełnienia konkretnych zadań administracyjnych, jakie na samorządzie ciąży, musielibyśmy ją ograniczyć.

Z czysto teoretycznego punktu widzenia prawo wyborcze wogóle lub prawo wyborcze spotęgowane cenzusem powinno służyć tym obywatelom, których stosunek do zagadnień dobra publicznego jest najlepszy. Niezawodnie bowiem — niwyszyscy obywatele są równie „obywatelscy“. Chodzi przeto o to, czy istnieją jakieś znamiona zewnętrzne, odróżniające „lepszych“ od „gorszych“ mieszkańców, znamiona, któreby można było ująć w formuły prawne, uczynić z nich formalne cenzusy i na nich oprzeć komunalną ordynację wyborczą.

O cenzusie wieku i zamieszkania mówić nie będę, aczkolwiek bowiem istnieją różnice poglądów co do tego, jakie winny być granice wieku i czasu zamieszkania, warunkujące prawo wyborcze, to przecież sama zasada ograniczenia zasadniczych wątpliwości nie budzi. Natomiast zwrócę uwagę na najczęściej stosowane cenzusy, różnicujące prawo wyborcze, mianowicie cenzus posiadania majątku i opłacania podatków bezpośrednich oraz cenzus wykształcenia. Zwolennicy stosowania wspomnianych cenzusów dowodzą, że tylko ci obywatele, którzy posiadają majątek, opłacają podatek lub znajdują się na pewnym, formalnie stwierdzonym, poziomie wykształcenia, są wyłącznie predestynowani do należytego ujmowania zagadnień dobra publicznego w skali zadań związku komunalnego, albo też, że są oni predestynowani w stopniu wyższym, niż inni; stąd tym właśnie obywatelom należy nadać wyłączny lub przeważający wpływ na tworzenie organów komunalnych drogą wyborów — przez ograniczenie powszechności lub zróżnicowanie równości w formie kuryj, pluralności, i t. p. środków technicznych. Takie i tylko takie, a żadne inne, rozumowanie mogłoby uzasadnić ograniczenia powszechności i równości prawa wyborczego.

Równocześnie takie postawienie sprawy rzuca odrazu ujemne światło na racjonalność cenzusów — przynajmniej cenzusu majątkowego i podatkowego (o cenzusie wykształcenia pomówimy oddzielnie). Dlaczegoż bowiem posiadacze majątków czy podatnicy bezpośredni mieliby być z góry uznani za bardziej odpowiednich do należytego ujmowania zadań dobra publicznego, niż inni obywatele? Zwłaszcza, jeżeli mówić będziemy o ogóle zadań współczesnego samorządu, do których należą takie, jak opieka społeczna, piecza nad zdrowiem ludności, oświata powszechna i t. p., w których absolutnie wszyscy, a tak zwane warstwy nieposiadające bodaj w wyższym stopniu, niż posiadające, są zainteresowani? Rzeczywistość, zarówno w przeszłości, jak i terażniejszości, zdaje się świadczyć raczej o czemś wręcz odwrotnem.

Cenzus majątkowy byłby wogóle bardzo trudny do skonstruowania. Majątek bowiem w znaczeniu prawnem i ekonomicznem posiada każdy, nawet nędzarz. Powtóre w świetle współczesnych pojęć gospodarczych w wytwarzaniu bogactwa narodowego conajmniej równą rolę odgrywa praca ludzka. Jeżeli zaś za podstawę cenzusu przyjmujemy pewne tylko rodzaje majątku, np. majątek nieruchomy i przejawiający się w formie samodzielnych przedsiębiorstw, wtedy cenzus majątkowy pokryje się mniej więcej z cenzusem podatków bezpośrednich względnie drugi z pierwszego wyniknie, jako bardziej uchwytny dla dziedzin prawa.

O czemże zaś świadczy fakt opłacania podatków bezpośrednich? Czy o wyłącznem ponoszeniu ciężaru utrzymania administracji i urzędzeń publicznych? Zważmy jednak, jaką rolę odgrywają w tej mierze daniny pośrednie! Dlaczegoż tedy mielibyśmy dać pierwszeństwo temu, kto przypadającą odeń daninę wpłaca bezpośrednio do kasy publicznej, przed tym obywatelem, który swoją część ciężaru ponosi, konsumując sól, naftę, cukier, zapalki czy inne artykuły? A podatek obrotowy, formalnie bezpośredni, faktycznie — conajmniej w znacznej mierze — obciążający konsumenta? A znane prawo ekonomiczne przeliczenia podatku, które sprawia, że właściwie niewiadomo, kto konkretnie ponosi ciężar podatku, który zanosi do kasy publicznej podatek bezpośredni. Czyż więc sam formalny akt zanoszenia pieniędzy do kasy publicznej, pieniędzy, które niewiadomo z czyjej naprawdę kieszeni pochodzą, mamy podnieść do godności kryterjum decydującego o tem, kto ma posiadać prawo wyborcze albo kto ma je posiadać w wyższym stopniu od innych?

Wielka wojna i daleko sięgające jej skutki zachwiały dawnymi podstawami gospodarki publicznej. Życie gospodarcze znajduje się w formie ciągłych przeobrażeń, w stanie płynnym. Stan płynności dzieli z życiem gospodarczem i wszystkie systemy podatkowe. Już to samo dyskwalifikuje je, jako podstawy różnicowania prawa wyborczego.

Zwolennicy ograniczenia komunalnego prawa wyborczego przez cenzus podatkowy podnoszą jeszcze pewien argument, który zdaje się mieć za sobą najwięcej pozrów słuszności. Twierdzą mianowicie, że jeśli o sprawach gminnych decydują ci, którzy płacą za gospodarkę gminną, w takim razie gospodarka ta jest ostrożniejsza, bardziej życiowa, oszczędniejsza. W tem trudność jednak, mojem zdaniem nieprzewyciężona, że właściwie niewiadomo, kto naprawdę płaci. Powtóre nie trzeba zapominać, że istnieją inne, bardzo skuteczne sposoby położenia tamy dowolności w gospodarce komunalnej. Gmina w minimalnym tylko stopniu robi to, co chce; robi przede wszystkim to, co robić musi. Albowiem zakres ustawowych obowiązków jest rozbudowany bardzo szeroko, bodaj ponad miarę. I to jest pierwszy sposób zabezpieczenia. Powtóre gmina nie pobiera danin, jakie chce, ale pobiera to, co pobrać jej wolno na podstawie ustawy: można śmiało rzec, że gminy w Polsce wobec bardzo daleko, zbyt nawet daleko sięgających ograniczeń dochodów komunalnych, pobierają wszystko, co pobrać mogą — i to bez względu na skład swych organów, a tem bardziej bez względu na czynne prawo wyborcze. I to jest sposób drugi, aż nadto skuteczny. Wreszcie trzeci sposób, to nadzór państwowy nad finansową gospodarką komunalną; wiadomo, iż w Polsce sięga on bardzo daleko.

W pewnych sferach szczególną popularnością cieszy się postulat zróżnicowania komunalnego prawa wyborczego na podstawie cenzusu wykształcenia. Według mego przekonania formalne świadectwo ukończenia jakiejś szkoły nie świadczy w sposób dostateczny i pewny ani o stopniu kultury danej osoby, ani tem mniej o jej stosunku do spraw ogólnych; zwłaszcza, jeżeli — jak to się dzieje właśnie w samorządzie — one sprawy ogólne przedstawiają się nam, jako najprostsze i najbardziej związane z życiem tak zw. „prostych“ ludzi. Cenzus wykształcenia byłby obecnie wysoce krzywdzący, albowiem znaczna część dojrzałego pokolenia bez swej winy i często wbrew swej woli nie mogła uczynić zadość formalności uzyskania świadectwa szkolnego. W niedalekiej przyszłości cenzus ten straciłby zresztą wszelkie znaczenie, mianowicie kiedy przymus szkolny wyda swoje owoce.

Ostateczny rezultat moich rozważań jest taki, że nie dysponując żadnymi dość pewnymi i zewnętrznie uchwytnymi kryterjami wartościowania ludzi z punktu widzenia ich stosunku do interesu publicznego, musimy uznać, że w zasadzie każdy obywatel jest równowartościowy. Czyli prawo wyborcze do reprezentacyj komunalnych musimy oprzeć na powszechności i równości.

W dniu 24 grudnia 1931 r. zmarł

Andrzej Kałwajtis

Radny miasta Łodzi

przeżywszy lat 34.

Cześć Jego Pamięci.

Rada Miejska i Magistrat
m. Łodzi

KRONIKA MIEJSKA.

Życzenia Noworoczne w Radzie Miejskiej. W dzień noworoczny, w godzinach południowych pp. prezes Rady Miejskiej — inż. J. Holcgreber, prezydent Br. Ziemięcki i wiceprezydent St. Rapalski przyjmowali w siedzibie radzieckiej życzenia noworoczne od przedstawicieli władz i urzędów konsulatów, państw zagranicznych, przedstawicieli związków, stowarzyszeń, organizacyj społecznych i t. d.

O godzinie 12-ej, w sali posiedzeń Rady Miejskiej, zebrali się wyżsi urzędnicy komunalni wraz z przedstawicielami związków zawodowych pracowników miejskich. W imieniu zgromadzonych urzędników powinszowania noworoczne na ręce p. prezesa Rady Miejskiej — inż. J. Holcgrebera i prezydenta miasta — p. Br. Ziemięckiego złożył dyrektor Zarządu Miejskiego — p. Mieczysław Kalinowski. Odpowiedzieli dłuższymi przemówieniami pp. prezes Holcgreber i prezydent Ziemięcki.

Oświetlenie Parku im. Sienkiewicza i im. J. Poniatowskiego. — Jak wiadomo, parki łódzkie — ze względu na brak oświetlenia — musiały być zamykane z nastaniem mroku.

Wobec tego, iż zarówno umowa koncesyjna, jak i dodatkowa na oświetlenie ulic nie przewidywały oświetlenia parków, Magistrat przy pertraktacjach w tej sprawie z Łódzkim Towarzystwem Elektrycznym natrafił na poważne przeszkody.

Obecnie zostały sfinalizowane pertraktacje Magistratu z Ł. T. E. w sprawie oświetlenia parków im. J. Poniatowskiego i im. H. Sienkiewicza, w których zainstalowane zostaną lampy 100, 500 i 500 wato- we w zależności od terenu, konfiguracji zadrzewienia i t. d. Parki te oświetlone będą do godziny 24 i do tej godziny będą otwarte dla publiczności.

Oдноśna umowa zostanie przedstawiona Magistratowi przez prze-

wodniczącego Wydziału Przedsiębiorstw Miejskich — p. wiceprezydenta Stanisława Rapalskiego na najbliższym posiedzeniu.

W razie zatwierdzenia tej umowy przez władze miejskie roboty nad zainstalowaniem oświetlenia elektrycznego zostaną podjęte na wiosnę roku przyszłego.

Nowy oddział gruźliczy w szpitalu w Radogoszczu. W związku ze znacznym napływem mężczyzn chorych na gruźlicę — z dniem 8 stycznia r. b. uruchomiony zostanie w Miejskim Szpitalu Powszechnym w Radogoszczu oddział dla gruźliczo - chorych mężczyzn.

Oddział ten posiadać będzie 40 łóżek.

Z Sekcji do Walki z Jaglicą. — W miesiącu listopadzie r. ub. Sekcja do Walki z Jaglicą zbadala 345 osób (w miesiącu poprzednim 417 osób). W tej liczbie zgłosiło się

wezwanych osób 206 i 159 — z własnej chęci. Nowych wypadków zachorowań na jaglicę zanotowano w miesiącu sprawozdawczym 18.

Zachorowania na choroby zakaźne. W ciągu tygodnia od 29-go grudnia 1931 roku do 2-go stycznia 1932 roku włącznie — zgłoszono do Wydziału Zdrowotności Publicznej następujące przypadki zachorowań na choroby zakaźne:

Dur brzuszny 10 przypadków (w tygodniu poprzednim 8 przypadków), płonica 21 przypadków (11), błonica 31 przypadków (31), odra 77 przypadków (52), róża 6 przypadków (1), krztusiec 12 przypadków (15), gorączka połogowa 7 przypadków (2).

Ogółem zanotowano w tygodniu sprawozdawczym 164 przypadków zachorowań na choroby zakaźne, w tygodniu poprzednim 121 przypadków.

OKÓLNIK Nr. 30.

Uchwałą Magistratu Nr. 795 z dnia 12 września 1931 roku postanowiono wprowadzić z dniem 1 października 1931 roku w życie „Przepisy o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników Zarządu m. Łodzi i ich rodzin” w brzmieniu, uchwalonym przez Radę Miejską w dniu 25 października 1930 roku. Przepisy te ogłoszone zostały w „Dzienniku Zarządu m. Łodzi” Nr. 46/A z dnia 19 listopada 1931 roku.

W związku z tem, pracownicy miejscy, którzy w pismach nominacyjnych, wydanych do dnia 1 stycznia 1932 roku, mają zaznaczone, że ich prawa emerytalne wypływają z „Przepisów o odprawach i zaopatrzeniu emerytalnym pracowników Zarządu m. Łodzi”, zatwierdzonych przez Radę Miejską uchwałą Nr. IX z dnia 25 marca 1926 roku, automatycznie zaliczeni zostają do kategorii pracowników miejskich, uprawnionych do korzystania z praw emerytalnych na podstawie „Przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników Zarządu m. Łodzi i ich rodzin”, uchwalonych przez Radę Miejską w dniu 25 października 1930 roku i ogłoszonych w Nr. 46/A „Dziennika Zarządu m. Łodzi” z dnia 19 listopada 1931 roku.

Na podstawie § 44 wzmiankowanych wyżej Przepisów emerytalnych powołane zostaną do życia Komisje Emerytalne I i II Instancji, które orzekać będą w sprawach, związanych z wymiarem uposażenia emerytalnego, pensyj wdowich i sierocych, zaliczania i doliczania lat do występu emerytalnej oraz ustalaniem, czy niezdolność do wykonywania zawodu lub zarobkowania wzgl. śmierć nastąpiły w okolicznościach, przewidzianych w § 2 przepisów emerytalnych. W skład Komisji Emerytalnej I Instancji wchodzi 2 członkowie, wybrani przez Magistrat i 1 członek z ramienia pracowników miejskich, natomiast Komisja Emerytalna

II Instancji urzędować będzie w składzie: 4 członków, wybranych przez Magistrat i 2 członków z ramienia pracowników miejskich.

Magistrat uchwałę Nr. 970 z dnia 17 października 1951 roku postanowił powołać z ramienia Magistratu: do Komisji Emerytalnej I Instancji pp. wiceprezydenta St. Rapalskiego i ławnika A. Harasza w charakterze członków oraz p. ławnika dr. A. Margolisa w charakterze zastępcy członka, zaś do Komisji Emerytalnej II Instancji pp. prezydenta B. Ziemięckiego oraz ławników W. Adamskiego, L. Kuka i P. Smolika, w charakterze członków oraz pp. ławników A. Joela i A. Purtala, w charakterze zastępców członków.

Wybory członków i zastępców członków Komisji Emerytalnych z ramienia pracowników Zarządu m. Łodzi dokonane zostaną na podstawie uchwalonego przez Magistrat (uchwały Nr. 1101 z dnia 26 listopada 1951 roku i Nr. 1181 z dnia 17 grudnia 1951 roku) „Regulaminu wyborów członków Komisji Emerytalnych z ramienia pracowników Zarządu m. Łodzi”, ogłoszonego w Nr. 52 „Dziennika Zarządu m. Łodzi” z dnia 29 grudnia 1951 roku.

Przeprowadzeniem wyborów zajmie się Komisja Wyborcza, przewidziana w § 4 wzmiankowanego regulaminu. Skład Komisji Wyborczej jest następujący:

A. Z ramienia Magistratu m. Łodzi:

pp. Kalinowski Mieczysław i Galiński Włodzimierz.

B. Z ramienia Związków Pracowników Miejskich:

- 1) pp. Biwan Kazimierz i Mierzwiński Bolesław — Związku Pracowników Komunalnych i Instytucyj Użyteczności Publicznej w Polsce — Oddział w Łodzi — ul. Piotrkowska 53, front, II piętro.
- 2) Komorowski Julian i Łojszyk Waclaw — Związku Zawodowego Pracowników Miejskich w Łodzi — Zachodnia 66, parter.
- 3) Sasiak Andrzej i Maciak Stanisław — Związku Zawodowego Woźnych w Polsce Zjednoczenia Zawodowego Polskiego — Gdańska 40, lewa oficyna, I piętro.
- 4) Nowicki Wojciech i Wojteczak Stanisław — Polskiego Związku Zawodowego Pracowników Samorządowych i Przedsiębiorstw Użyteczności Publicznej „Praca” — Główna 51, w podwórzu parter.
- 5) Śmiałowski Alfred i Kaliński Marjan — Związku Pracowników Miejskich Chrześcijańskiego Zjednoczenia Zawodowego w Polsce — Oddział w Łodzi — Przejazd 54, poprzeczna oficyna, I piętro.
- 6) Różewicz Leonard i Szczygielski Alfons — Związku Zawodowego Pracowników Samorządowych i Użyteczności Publicznej w Polsce Z. Z. Z. — Oddział w Łodzi — Piotrkowska 64 lub Sienkiewicza 9, drugie podwórce.
- 7) Kaźmierczak Józef i Marciniak Antoni — Związku Pracowników Miejskich i Zakładów Użyteczności Publicznej Zjednoczenia Zawodowego Polskiego — Oddział w Łodzi — Gdańska 40, lewa oficyna I piętro.

Przewodniczącym Komisji Wyborczej jest p. Kalinowski Mieczysław, zastępcą przewodniczącego p. Kaźmierczak Józef oraz sekretarzem p. Komorowski Julian.

Kalendarzyk wyborczy załącza się do niniejszego okólnika. Z kalendarzyka tego wynika, iż każdy etatowy pracownik miejski winien w czasie od dnia 2—6 stycznia 1952 roku w jednym z lokali wyżej podanych Związków Zawodowych Pracowników Miejskich stwierdzić, czy wniesiony został na listę wyborców i ewentualnie niezwłocznie złożyć na ręce przewodniczącego Komisji Wyborczej reklamację

Lokal wyborczy oraz bliższe dane, dotyczące wyborów zostaną w swoim czasie podane do wiadomości ogółu pracowników miejskich.

Podając powyższe do wiadomości, poleca się pp. naczelnikom i kierownikom poszczególnych Wydziałów, Oddziałów i Biur Zarządu Miejskiego ogłosić okólnik niniejszy podwładnym etatowym pracownikom miejskim, którzy winni podpisanymi swymi stwierdzić przyjęcie okólnika do wiadomości.

Łódź, dnia 30 grudnia 1951 roku.

Prezydent (—) B. Ziemięcki.

Dyrektor Zarządu Miejskiego (—) M. Kalinowski.

KALENDARZ WYBORCZY

dla wyborów przedstawicieli pracowników miejskich do Komisji Emerytalnych.

28 grudnia 1951 roku — Posiedzenie organizacyjne Komisji Wyborczej.

31 grudnia 1951 roku — Przesłanie Związkom Zawodowym spisu wyborców.

2—6 stycznia 1952 roku — Wyłożenie list wyborców w lokalach Związków oraz przyjmowanie reklamacyj.

7—9 stycznia 1952 roku — Rozstrzyganie reklamacyj wyborców.

9 stycznia 1952 roku — Ustalenie spisu wyborców.

11—15 stycznia 1952 roku — Zgłaszanie przez Związki list kandydatów na członków Komisji Emerytalnych.

18 stycznia 1952 roku — Sprawdzanie list kandydatów oraz zatwierdzanie list.

19 stycznia 1952 roku — 1) podanie do wiadomości pracowników terminu wyborów.

19—25 stycznia 1952 roku — 2) reklamacje w sprawie niezatwierdzenia listy kandydatów na członków oraz ewent. uzupełnienia list.

25 stycznia 1952 roku — Podanie do wiadomości pracowników list kandydatów.

29, 30 i 31 stycznia 1952 roku — Wybory.

5 lutego 1952 roku — Ogłoszenie wyników wyborów.

OGŁOSZENIE.

Opierając się na Rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 31 sierpnia 1950 roku o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 527) Rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 października 1929 roku i z dnia 31 sierpnia 1950 roku o regulowaniu cen zbóż chlebowych i jego przetworów oraz cegły (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 607 i Nr. 60, poz. 480) Rozporządzeniu Wojewody Łódzkiego z dnia 8 kwietnia 1929 roku wreszcie na opinii Komisji do Ustalania Cen, wyrażonej na posiedzeniu w dniu 28 grudnia 1951 roku niniejszem podaję do wiadomości mieszkańcom miasta Łodzi co następuje:

Uchwałą Magistratu m. Łodzi Nr. 1185 z dnia 30 grudnia 1951 roku zostały wyznaczone następujące ceny maksymalne (najwyższe):

Na przetwory zbóż chlebowych za 1 klg. w detalu:

1) chleb żytni pytłowy 65%	zł. 0,45
2) 2 klg. bochenek chleba żytniego pytłowego	.. 0,85
3) chleb razowy	.. 0,55
4) bulki	.. 0,80
(1 klg. winien zawierać 16 bułek o wadze 62,5 grama każda)	
5) mąka pszenna 55%	.. 0,48
6) mąka pszenna 65%	.. 0,44

W myśl § 10 zacytowanego wyżej Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych winni żądania lub pobierania cen wyższych od wyznaczonych, będą ukarani przez władzę administracyjną I Instancji według art. 4 i 5 wyżej zacytowanego Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej aresztem do 6 tygodni lub grzywną do 3.000 złotych, o ile dany czyn nie ulega surowszemu ukaraniu w myśl innych Ustaw Karnych.

Wyżej wyznaczone ceny maksymalne obowiązują na terenie m. Łodzi od dnia następnego po ogłoszeniu.

Łódź, dnia 30 grudnia 1951 roku.

Wiceprezydent m. Łodzi (—) Stanisław Rapalski.

PRZYMUSOWE LICYTACJE

Magistrat m. Łodzi niniejszem podaje do wiadomości, że w dniach 12, 13, 14 i 15 stycznia 1952 roku odbędą się przymusowe licytacje ruchomości u niżej wymienionych osób na pokrycie zaległych podatków wzgl. opłat, a mianowicie:

W DN. 12 STYCZNIA 1952 R. MIĘDZY GODZ. 9 RANO a 4 PO POŁUDNIU.

Podatek od nieruchomości, placów budowlanych i umów.

1. Bernheim J., Skwerowa 20, maszyna do pisania	12. Jakubowicz S., Węglowa 10, żyrandol, meble
2. Biederman B-cia, Rajtera 50, fortepian, pianino, meble	15. Karo E., Ogrodowa 5, kasa ogniotrwała, meble
3. Berger M., Piotrkowska 19, meble	14. Malarow A., Śródmiejska 25, fortepian, meble
4. Blaugrind P., Przejazd 14, pianino, meble	15. Milkerowa M., Piotrkowska 15, pianino, meble
5. Błocisz St., Brzezińska 24, meble, żyrandol	16. Michaelis E., Cymera 29, meble
6. Fajn I., Wólczańska 25, pianino, kredens	17. Orzechowska D., Marysińska 15, tremo, kredens
7. Goldring Ch., Skwerowa 5, kredens, zegar	18. Pacanowski J., Śródmiejska 5, fortepian, kasa, meble
8. Gutman P., Południowa 14/16, kasa ogniotrwała, meble	19. Rozengarten D., Narutowicza 49, meble
9. Hirszbajn M., Kilińskiego 25, pianino, maszyna do szycia, meble	20. Sochaczewski Ch., Północna 19, meble
10. Jordem J., Narutowicza 19, meble	21. Tyller I., Trębacka 18, pianino, patefon, meble
11. Judelewicz M., Zachodnia 64, pianino, kredens	

W DN. 15 STYCZNIA 1952 R. MIĘDZY GODZ. 9 RANO a 4 PO POŁUDNIU.

Podatek lokalowy.

22. Appelt H., Brajtera 8, meble	24. Fuks J., Nowomiejska 7, 50 tuz. pończoch
25. Belfer J., Śródmiejska 28, mąka, urządzenie sklepu	

25. Fiszer Ch., 11 Listopada 47, zegar	55. Lang A., Zgierska 38, 1 worek mąki
26. Fangrat J., Brzezińska 45, meble	54. Lebowicz Sz., 11 Listopada 57, meble
27. Galster B., 11 Listopada 51, meble,
maszyna do szycia	55. Mentlik I., Brzezińska 55, meble
28. Grinberg F., 11 Listopada 88, meble	56. Michrowski M., Zakątna 17, meble
29. Joskowiec L., Brzezińska 51, meble	58. Rozenberg M., Brzezińska 55, meble
30. Jagodziński M., Brzezińska 48, pate-
fon, lustro	59. Sztajman A., Podręczna 8-a, meble
31. Jamnik I., Brzezińska 55, meble	40. Szmulewicz M., Zgierska 48, meble
32. Konopczyński P., Drewnowska 54,
meble	41. Zbonikowski St., Brzezińska 70, me-
ble
	42. Zelkowiec I., Podręczna 12, meble,

Opłata za prawo jazdy po mieście.

45. Cerecki A., Młynarska 20, szafa	45. Joffe A., Śródmiejska 55, meble
44. Cerecki R., Młynarska 20, meble	

Podatek od zbytku mieszkaniowego.

47. Stiller J., N.-Targowa 9, kredens

Podatek od przedmiotów zbytku.

48. Joffe A., Śródmiejska 55, meble

Opłaty na rzecz Funduszu Bezrobocia.

49. Makower M., Pomorska 40, krosno
tkackie | 50. Przygórski M., Pomorska 75, 100 kg.
przędzy |
|--|--|

Opłata na rzecz Zakł. Ubezpiec. od Wypadków.

51. Bendeta suce., 11 Listopada 85, meble

Zlecenia różne.

52. Antosiak N., Rogowska 15, maszyna
do szycia	54. Solnik M., Limanowskiego 11, 2 ma-
szyny do szycia
53. Rusiecka M., Brzezińska 15, maszyna
do szycia	

W DNIU 14 STYCZNIA 1952 R. MIĘDZY GODZ. 9 RANO a 4 PO POŁUDNIU.

Podatek lokalowy.

55. Bette J., Piramowicza 5, maszyna do
pisania	65. Laufer i Kac, Andrzeja 4, meble
56. Bińkowski St., Piotrkowska 77, meble	66. Lichtenberg B., Piotrkowska 64, me-
ble
57. Brauner J., Al. Kościuszki 29, meble	67. Lasman J., Piotrkowska 152, meble
58. Cyerman A., Piotrkowska 88, meble	68. Międzycki W., Śródmiejska 7, meble
59. Grosman Ch., Cegielniana 75, zegar	69. Mogilner B., Cegielniana 41, kredens
60. Herszkowicz M., Narutowicza 22, kre-
dens	71. Piżyc E., Piotrkowska 85, meble
61. Jakubowski Ch., Gdańska 42, meble	72. Rabinowicz S., Narutowicza 56, kre-
dens
62. Kestenberd D., N.-Targowa 26, pia-
nino	75. Szlezynger A., Cegielniana 66, maszy-
na do szycia
65. Krepel M., Narutowicza 52, meble	74. Szyfman M., Narutowicza 74, meble
64. Kern L., Piotrkowska 95, pianino	75. Tyller I., Trębacka 18, meble

76. Witoński W., Południowa 15, woda kolońska, meble	77. Wizner M. i S-ka, Piotrkowska 78, maszyna do pisania

Oplata za prawo jazdy po mieście.

78. Goldberg A., Andrzeja 11, meble	81. Wysocki S., Cegielniana 44, maszyna do szycia, patefon
80. Nowicki B., Al. Kościuszki 41, 20 opon samochodowych	

Podatek komunalny lokalowy za r. 1924 i 1925.

82. Lichtenberg B., Piotrkowska 64, kredens

Podatek od zbytku mieszkaniowego.

85. Wein W., 6-go Sierpnia 100, fortepian

Podatek od przedmiotów zbytku.

84. Goldberg A., Andrzeja 11, szafa	88. Kryłowiecki M., Al. Kościuszki 55, zegar
85. Goepert R., Podleśna 5, meble	89. Wołkowiec N., Kilińskiego 79, kredens
86. Geldner F., Południowa 52, kasa ogniotrwała	
87. Hoffman i Landeck, Andrzeja 6, kasa ogniotrwała	

Oplaty na rzecz Stow. Nadzoru Kotłów.

- 89a. Przemysł Tekstylny, Al. I Maja 9, meble

Oplaty na rzecz Funduszu Bezrobocia.

90. Kon M., Wierzbowa 50, maszyna do pisania, biurko	92. Zylbersztajn I., Śródmiejska 68, tremo, obraz
91. Landau B., Zakątna 25, meble	95. Kębsz A., Sp. Akc., Sienkiewicza 65, urządzenie biura

Oplata na rzecz Zakł. Ubezpiecz. od Wypadków.

94. Zrzesz. Żyd. Ort. „Aguda“, Gdańska Nr. 75, meble	95. Guterbaum N., Kolejna 7, meble
	96. Gartowski M., Trauguta 11, meble

Zlecenia różne.

97. Berliński A., Narutowicza 51, kredens	104. Kirszbaum Sz., Śródmiejska 108, meble
98. Drzewicki J., Kilińskiego 60, meble	105. Rozenewajg A., Zachodnia 65, kredens
99. Fiszof M., Kilińskiego 65, meble	106. Rajtberger i Rozenal, Zawadzka 20, maszyna do pisania
100. Frajman A., Śródmiejska 108, meble	107. Milrad A., Lipowa 59, meble
101. Grosman L., Lipowa 25, szafa	
102. Jokisz L., Żeromskiego 42, meble	
103. Kaczorowski J., Żeromskiego 15, meble, radjo	

W DNIU 15 STYCZNIA 1932 R. MIĘDZY GODZ. 9 RANO a 4 PO POŁUDNIU.

Podatek od nieruchomości, placów budowlanych i umów.

108. Antkiewicz Wl., Suwalska 25, meble	110. Konrad Herman, Dworska 6, maszyna do krajania desek
109. Freudenbergowa P., Piotrkowska 67, meble	

111. Kielan J., Rokicińska 104, patefon, szafa	115. Pichler W. i L., Radwańska 24, meble
112. Kwasner i Lindenfeld, Karola 11/15, kasa, maszyna do pisania, biurko	116. Schwartz O., Henryka 10, meble, maszyna do pisania
115. Łazuchiewicz J., N.-Zarzevska 12, meble	117. Steigert J., Sp. Akc., Kilińskiego 195, meble, maszyny biurowe
114. Neuhaus P., Piotrkowska 101, szafa	118. Tyller Ch., Tramwajowa 11, maszyna do pisania, meble

Podatek lokalowy.

119. Burchardt K., Rokicińska 47, meble	128. Masowice S., Kilińskiego 216, meble
120. Bornicki A., Rokicińska 45, meble	129. Michalski M., Napiórkowskiego 152, meble
121. Djament H., Rokicińska 45, meble	150. Nowicki K., Radwańska 19, kredens
122. Hoffman E., Rokicińska 40, otomana	151. Obłęgorski P., Kilińskiego 165, meble
125. Krzątowski F., Rokicińska 47, meble	152. Olejniczak S., Rokicińska 52, urządzenie sklepu
124. Kujawski F., Rokicińska 51, meble, maszyna do szycia	153. Poncz K., Rokicińska 57, meble
125. Łuszczynski A., Piotrkowska 89, meble	154. Wojdyślowski S., Piotrkowska 212, meble
126. Majeranowski F., Piotrkowska 152, meble	155. Woźniakowski Z., Rokicińska, 49, meble
127. Myśliborski D., Rokicińska 45, kredens	

Opłata za prawo jazdy po mieście.

156. Fischer M., Piotrkowska 177, maszyna do pisania	158. Strohbach H., Ewangelicka 5, maszyna do pisania, kasa ogniotrwała, 2 aparaty do oliwy, biurko
157. Sobczak J., Głęboka 12, maszyna do szycia	159. Wojciechowski W., Kilińskiego 172, biurka

Podatek od przedmiotów zbytku.

140. Nosikow J., Piotrkowska 155, 5 opon samochodowych	141. Strohbach, Ewangelicka 5, kasa ogniotrwała, meble biurowe

Opłaty na rzecz Funduszu Bezrobocia.

142. Łódzk. Zakł. Rytownicze, Paryska 5, urządzenie biura	145. Wólczyk E., Wólczańska 66, 2 krosna tkackie

Opłata na rzecz Zakł. Ubezpiec. od Wypadków.

144. Arenderski L., Marszałkowska 9, 2 konie	146. Buster O., Niemcewicza 19, 5 platformy
145. Brzoza U. I., Gdańska 158, krajsmaszyna	

Zlecenia różne.

147. Lewkowicz M., Wólczańska 252, meble	148. Laskowski J. M., Piotrkowska 101, maszyna do pisania.